

[Niels Helveg Petersen]

denne samling, og vi vil også i den kommende samling støtte fornuftige og velovervejede forslag herom. Men vi vil godt sige advarende til regeringen, at det i disse bestræbelser er vigtigt, at man ikke låser sig fast, hverken på magiske tal eller på magiske ord.

Det er ikke et fornuftigt udgangspunkt for drøftelsen af omstillingen i den offentlige sektor, at man hager sig fast i ganske bestemte tal for underskuddet på statsfinanserne f. eks. Underskuddet på statsfinanserne i et enkelt år er ikke det afgørende i realøkonomisk henseende. Ligeledes er det også afgørende, at man ikke lægger sig fast på magiske ord. Jeg må advare imod at tro, at man i udtrykket privatisering har fundet et magisk ord, der i sig selv løser op for den offentlige sektors problemer.

Vi lægger endvidere i den kommende samling afgørende vægt på, at der træffes beslutning om gennemførelse af en skattereform. I forbindelse med forårets arbejde med skatteproblemerne er der blevet enighed her i folketinget om visse hovedprincipper for en skattereform. Det radikale venstre agter i løbet af få uger at fremlægge sin egen skitse til, hvorledes vi ser disse hovedprincipper udmøntet: om forlængelse af proportionalstrækket kombineret med tillægsskat for større indtægter og især – og vigtigst – med en bedre skattemæssig stilling for børnefamilierne. En skattereform er vigtig i sig selv for at skabe en bedre fordeling, men er også en vigtig forudsætning for, at man kan fortsætte indkomstpoltikken ud over den 2 års periode, der foreløbig er besluttet.

Denne samling har samtidig været præget af en ny arbejdsform. Regeringen har fra starten erklæret, at den fremlagde sine forslag til forhandling. Den erklærede også, at den ville lytte til argumenter, og jeg kan på det radikale venstres vegne sige, at vi har fundet en regering, som var rede til at lytte til argumenter, som var rede til pragmatisk at tage stilling til de synspunkter, der blev fremført fra anden side, og som også uhyserisk har taget konsekvensen af sin egen arbejdsform – som jo er, at regeringen i en række sager er kommet i mindretal. Det har betydning, at folketinget på områder, som ikke har haft konsekvenser for den økonomiske hovedlinje, har kunnet træffe vigtige beslutninger uden om regeringen. Det gælder udenrigspoltikken, det gælder dele af kultur- og

retspolitikken, og vi noterer også med stor glæde, at regeringen, når det drejer sig om miljøpolitikken, har været lyttende og i stand til at forhandle.

På disse områder, både når det drejer sig om det udenrigspolitiske, det miljøpolitiske, det kulturpolitiske og det retspolitiske, har det radikale venstre i denne samling nået resultater, der var nærmere vores synspunkter, end hvad vi kunne opnå under de senere års socialdemokratiske regeringer, og det noterer vi med tilfredshed.

Når det ses i sammenhæng med, at vi også i den økonomiske politik har kunnet være med til at gennemføre en politik, der er i bedre overensstemmelse med det radikale venstres synspunkter, så har vi kun grund til at notere, at samlingen har givet væsentlige resultater.

Den arbejdsform, regeringen har valgt, stiller meget store krav til folketingets partier. Den har ikke mindst stillet meget store krav til det radikale venstre, som i en række sager er udslaggivende for flertallet. Men den arbejdsform, der er valgt, er samtidig også et tilbud til samtlige partier her i folketinget. Det forholder sig sådan, at de partier, der seriøst ønsker indflydelse, og som seriøst ønsker at gå ind i forhandlinger om konkrete lovforslag og stille deres egne forslag, også har mulighed for at få indflydelse.

Mit håb for den kommende samling skulle være, at socialdemokratiet, som i denne samling i alt for stor udstrækning, når det drejer sig om det økonomiske, har holdt sig beskedent tilbage og ikke har ønsket at indgå i forhandlinger, vil ændre sin stil i den kommende samling og tage imod det tilbud, der ligger i den arbejdsform, som regeringen har tilrettelagt.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Poul sine høns i haven lod flyve,
og sikke en samling – seksogtyve!

Finansministerens budgetter
gør det at være dansker lettere'.
Vi lettes for service og omsorg og velfærd
og lettes samtidig for troen på selvværd.
Mange vil gerne bringe et offer,
hvis de ku' blive fri for hårde Stoffer.

At de arbejdsløse bliver fler' og fler',